

ETÄNÄ TEHOKKUUTTA

Maailma muuttuu, Eskoseni taidettiin mainita jo taannoin Nummisuutareissa, mutta kyllä tuo lausahdus paikkansa pitää tänään sinun ja minunkin elämässäni: Korona tuli ja pisti meidät itse kunkin kököttämään omaan korpimökkiimme, utuisille saloille, kaupungin lähiöön tai minne nyt kukakin sitten onkin roudannut maallisen omaisuutensa asettuessaan nakertamaan leipäänsä yhteiskuntamme tuottavana yksilönä.

Kun meilläkin työpaikalla todettiin, jotta arvon rouvat voivat alkaa tehdä enempi säännönmukaisesti etätöitä, otin vastaan tämän minulle tarjotun mahdollisuuden. Etäilyt olen jo vuosikymmenien saatossa monella muotoa: iltaisin ja viikonloppuisin töitä tehden tarpeen mukaan. Parhaimmillaan työ näet joustaa molemmin puolisesti; tehdään tiiviisti, kun tarvitaan ja sitten voidaan pitää vastaavasti vapaata, jos itselle sattuu tulemaan jokin yllättävä tarve.

Näillä eväin etätö ei ollutkaan raskas ja pilkkopimeä mörkö, johon tutustuminen olisi ollut pelottavaa ja outoa. Siitä vaan sähköpöytä sopivalle korkeudelle, säätötuoli alle ja sormet laulamaan näppäimille. - No kyllähän minäkin pienen investoinnin tein ihan ajan hengen mukaisesti: Tarrataululle pistin vuosikalenterin ja nenän edessä on, jos mitä lappua ja lippua tarratauluun iskettyinä.

Monelle lienee toimivan etätöyöpaikkeen rakentaminen tuonutkin joitakin uusia kustannuksia, joista aikaisemmin ei ole tarvinnut huolehtia: On hyvä, että työtila on muunneltavissa: Pöydän korkeutta on hyvä säätää tarpeen mukaan, jotta seistenkin voi tehdä välillä töitä. Monitoimitulostin skannereineen päivineen on mielestäni ihan välttämättömyysvehje ja tuolikin pitää olla pyörillä ja säädöillä varustettu, jotta homma sujuu, ilo säilyy elämässä ja selkä kiittää.

Puhelin sankaluureineen on oiva peli. Liekkö joku sisko/veli vielä niska-kännykkä -linjalla, mutta hartiat eivät moisesta tykkää, usko pois. Viimeistään vuosien myötä tulet arvostamaan sankaluurejasi.

Etäyhteys tietoturvallisine yhteyksineen ja asianmukaisine ohjeineen on ehdottoman välttämätön. Monelta harmilta säästyy. Kaiken kruunaa tietysti työmoraali, joka etätöissä pitää olla korkealla tasolla. Työnjälkeä pitää syntyä, vaikka kukaan ei reaaliaikaisesti sinua syynäkkään olan takana.

Yrityksiin saa etänä yhteyden ihan yhtä vaivattomasti kuin ennenkin, jopa ehkä vaivattomammin, kun puhelin ja sähköposti ovat olleet pääasialliset välineet.

Mistäs sitten ollaan paitsi? No yhteiset kahvikekkerit työpaikan keittiössä ovat vähemmällä. Tietenkin on hyvä, että joskus pääsee kasvokkainkin näkemään työkavereita, kiitos parantuneen koronatilanteen.

Meitä on moneksi. Osalle etätö sopii ja osalle ei. Uskoisin, että pelkästään etätöön varassa eläväksi harva meistä on tarkoitettu. Sosiaalinen kanssakäyminen on kuitenkin ihmisluonnolle aivan erinomaisen tärkeää. Jos ei muuten, niin onhan se joskus kiva kuulla, että työkaveri on käynyt eilen ostamassa kaupalta kotiinsa leipää ja meetvurstia. Ei tuo liene kovin maata mullistavan tärkeä tieto, mutta kummasti se lämmittää, kun kasvokkain sen kuulee.

Onkin oivallinen juttu, että nyt on keksitty uusi hieno sana ”hybridityö”, joka tarkoittaa sitä, että osa tehdään etänä ja osa ihan perinteisen työpaikkeen äärellä, siellä lähityöpaikalla. Useimmille sopineekin tuo hybridimalli loistavasti. Pitkämatkainen säästää matkakuluissa ja matka-ajassa sekä ideointiin voi keskittyä ikioman mökkinsä rauhassa.

Etätö on tullut jäädäkseen, uskon niin, ainakin hybridimallina. Niin se maailma vaan muuttuu, Eskoseni.

Etätöyöpaikassa

Ritva
Keulinkin suunnittelija